

ÚSTAV PAMÄTI NÁRODA	
PRÍJEMNÍČKA	
Došlo: 3 - JAN. 2012	000070
Prílohy: DR/ko 10/00832	
Prílohy:	Vybavuje:

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Odkresný súd Bratislava V, v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Nemčekovou PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Petra Štěpanovského**, nar. 01.04.1966, trvale bytom Gercenova 23, 851 01 Bratislava, zastúpeného JUDr. Ing. Vojtechom Čípákom, PhD., advokátom, Vazovova 9/B, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: **Ústav pamäti národa**, so sídlom Nám. SNP č. 6, 817 83 Bratislava, v konaní o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Súd **určuje**, že navrhovateľ Petr Štěpanovský, nar. 01.04.1966, je vedený vo zväzkoch bývalej Štátnej bezpečnosti na úseku vojenskej kontrarozviedky ako agent neoprávnene.

Odporca je **povinný** zverejniť toto rozhodnutie súdu na svojej úvodnej internetovej stránke - www.upn.gov.sk do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je **povinný** nahradiť navrhovateľovi trovy konania **395,85 Eur** k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ing. Vojtecha Čípáka, PhD., advokáta, Vazovova 9/B, Bratislava do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Návrhom na začatie konania zo dňa 05.03.2010 navrhovateľ žiadal, aby súd určil, že navrhovateľ je vedený vo zväzku bývalej Štátnej bezpečnosti na úseku vojenskej kontrarozviedky ako agent neoprávnene a zároveň uložil odporcovi povinnosť zverejniť predmetné rozhodnutie súdu na svojej úvodnej internetovej stránke - www.upn.gov.sk do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že dňa 31.12.2003 bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka v dôsledku organizačných zmien uchádzal sa o miesto civilného správcu skladu, a z toho dôvodu požiadal Národný bezpečnostný úrad o preverku. Vtedy sa zistilo, že pod registračným číslom 033247 bol registrovaný od 12.09.1988 do 18.05.1991 ako agent s krycím menom Karol, archívne číslo A-63852, Ministerstvo vnútra, odkiaľ na jeho žiadosť obdržal kópiu týchto dokladov. V archívnom materiály zistil, že na oddelení vojenskej kontrarozviedky vojenského útvaru 4424 Topoľčany bolo spracované memorandum na jeho osobu bez jeho vedomia starším referentom VKR VÚ 9742 Bratislava majorom Červenkom Jaroslavom, kde boli nepravdivé údaje rozchádzajúce sa so skutočnosťou. V prvej časti lustrácie na strane 4, bolo uvedené meno Štěpanovský Peter, kým jeho meno je Štěpanovský Petr. Ako bydlisko bolo uvedené Šamorín, Strelecká 12, okres Dunajská Streda.

V tomto období už mal adresu Prievozská 13, Bratislava. V memorande je uvedené, že ovláda dobre maďarský jazyk, nikdy neovládal maďarský jazyk. V prvom odseku memoranda je uvedené, že základnú školu vychodil v Šamoríne – je to nepravda, základnú školu vychodil v Bratislave na Zavozovej ulici číslo 4. Vojenské gymnázium SNP absolvoval v Banskej Bystrici a neštudoval na Vojenskom strednom automobilovom učilišti v Nitre. Po ukončení štúdia na Vojenskom gymnázium SNP v Banskej Bystrici mal byť zaradený podľa dokladov k VÚ1734 Levice na funkciu veliteľa družstva opráv pásovej techniky. Ani toto tvrdenie v memorande sa nezakladá na pravde. Po skončení vojenského gymnázia nastúpil na Vojenskú vysokú školu pozemného vojska vo Vyškove na Morave ako denný študent, vysokoškolák. Po prerušení štúdia po druhom ročníku bol zaradený k VÚ 1734 nie do Levíc ale do Bratislavy. Na strane 18 sa píše, že jeho otec sa volá Štepanovský Vlastimil, v skutočnosti sa však volá Štepanovský Vlastislav. V memorande na str. 18 sa píše, že odovzdával poznatky na rtm. Michalca Daniela a ppor. Moravčika Ladislava, toto tvrdenie je nepravdivé, nikdy v živote žiadne poznatky nikomu neodovzdával. Na strane 20, registračného čísla 033247, je Sľub o spolupráci s VKR, ktorý bol vystavený 23.11.1988, podpis na tomto sľube nie je jeho podpisom. Navrhovateľ v návrhu ďalej uvádzal, že sa nikdy nezúčastnil žiadneho viazacieho pohovoru.

Odporca s návrhom na začatie konania nesúhlasil. K evidovaniu navrhovateľa v materiáloch Štátnej bezpečnosti došlo zo strany bývalých federálnych štátnych orgánov. V zmysle Ústavného zákona č. 542/1992 Zb. dňom 01.01.1993 zanikla Československá federatívna republika a jej nástupníckymi štátmi sa stala Slovenská republika a Česká republika. Pôsobnosť Československej federatívnej republiky, prešla na nástupnícke štáty. Na Slovenskú republiku prešla zodpovednosť za neoprávnené zásahy federálnych orgánov a zložíek, ktoré ku dňu 01.01.1993 zanikli. Tým je daná pasívna vecná legitímácia Slovenskej republiky. Odporca poprel, že by on bol právnym nástupcom Štátnej bezpečnosti, ako taký nezodpovedá za správnosť, resp. nesprávnosť evidencií vedených štátnou bezpečnosťou. Odporca nie je štátnym orgánom, ale verejnoprávnou ustanovizňou. V otázkach evidencie materiálov Štátnej bezpečnosti odporca nerozhoduje o právach a povinnostiach, alebo právom chránených záujmoch fyzických alebo právnických osôb. Za pasívne vecne legitimovaného účastníka konania možno považovať buď Slovenskú republiku alebo ak došlo k evidovaniu navrhovateľa v rozpore s vtedy platnými predpismi, konkrétneho príslušníka Štátnej bezpečnosti. Odporca zverejnil na internetovej stránke elektronickú kópiu registračného protokolu, ktorý obsahuje meno navrhovateľa a zároveň aj prepis registračného protokolu, a to v zmysle § 19 ods. 1 zákona 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa. Odporca nepozmenil, ani nijakým spôsobom neupravil príslušný registračný protokol, ani vzäzok. Odporca nie je pôvodcom informácie, ktoré sa nachádzajú v registračnom protokole a vzäzkov a nenesie za ne zodpovednosť.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že v roku 2007 sa uchádzal o miesto civilného správcu skladu a pri tejto príležitosti sa musel uchádzať o bezpečnostnú previerku NBÚ, vtedy sa zistilo, že bol vedený v dokumentoch Národného bezpečnostného úradu ako agent vojenskej kontrarozviedky. Toto bolo vypracované osobami, ktoré on nepoznal. V Ústave pamäti národa sa nachádzala bezpečnostná kniha, kde bol zaregistrovaný pod určitým číslom. Pod týmto číslom žiadal z archívu bezpečnostných zložiek v Prahe zložku, pod ktorým bol vedený. Tam zistil, že sú tam písané nezmysly, nezhodovali sa údaje o ňom a o jeho príbuzných, a taktiež tam bol vyrobený podpis, ktorým mal podpísať sľub o spolupráci s VKR. Keď sa to dozvedel, bol to pre neho šok, skončil v nemocnici s prudkými bolesťami v chrbtici kde bol hospitalizovaný 3 mesiace a od tej doby je na rehabilitáciách.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní na podanom návrhu na začatie konania trval. Uvedol, že predložili dostatok relevantných dôkazov, o tom, že navrhovateľ nikdy nebol agentom VKR. Údaje ktoré sú napísané v záznamoch o navrhovateľovi si protirečia. Na strane 22 kde je podpísaný sľub o spolupráci je podpis, ktorý mal údajne patriť navrhovateľovi, ale nemusí byť ani grafológ, aby zistil, že ten podpis nepatrí navrhovateľovi.

Zástupca odporcu na pojednávaní s návrhom na začatie konania nesúhlasil. Uvádza, že namieta pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom navrhovateľa, právneho zástupcu navrhovateľa, zástupcu odporcu, svedka Jaroslava Červenku, listinnými dôkazmi: evidenčným záznamom Ministerstva vnútra registračné číslo 033247 zväzku AGENT krycie meno Karol, archívne číslo A-63852, rodným listom navrhovateľa, potvrdením o hlásení pobytu navrhovateľa zo dňa 06.04.1988, hlásením osobných zmien vojakov z povolania Čs. ľudovej armády z mája 1988, vysvedčeniami navrhovateľa zo základnej školy v Bratislave na Vazovovej ulici, vysvedčením o maturitnej skúške z Vojenského gymnázia SNP v Banskej Bystrici zo dňa 20.06.1984, záznamom z osobného spisu navrhovateľa z Vojenskej vysokej školy pozemného vojska vo Vyškove, a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu, z vykonania ktorých súd zistil skutkový stav:

Zo zväzku bývalej Štátnej bezpečnosti archívne číslo A-63852, súd zistil, že pod registračným číslom 033247 pod krycím menom „Karol“ bol registrovaný dňa 12.09.1988, Peter Štepanovský s uvedeným dátumom narodenia 01.04.1966 v kategórii agent vojenskej kontrarozviedky. Dňa 23.11.1988 bol vyhotovený záznam o získaní k spolupráci, ktorý predložil starší referent VKR VÚ 9742 Bratislava mjr. Červenka Jaroslav, odporučil náčelník odboru VKR-VVO, plk. JUDr. Šangala Ondrej, z ktorého je zrejmé, že dňa 23.11.1988 mal byť získaný k spolupráci s VKR, v čase od 17.00 hod. do 18.35 hod. v miestnosti RVKR VPU Bratislava – rtm. Štepanovským Petrom. Viazací akt mal vykonať starší referent VKR VÚ mjr. Červenka Jaroslav. V časti viazacieho pohovoru s menovaným mal podrobne rozobrať úlohy vojenskej kontrarozviedky, pri ochrane ČSLA a zároveň vykonať jeho inštrukcií k zásadám spolupráce s dôrazom na konšpiráciu, spôsoby spojenia s radiacím orgánom a k spôsobu ukladania a plnenia jednotlivých úloh. Z plánu zamerania úloh vyplýva, že úlohy ktoré budú na neho kladené pochopil a nemal voči nim žiadne výhrady. Dňa 23.11.1988 bol podpísaný sľub o spolupráci s VKR, v ktorom sa dobrovoľne zaviazal, že bude podľa svojich schopností a možností napomáhať VKR v jej boju proti vnútornému i vonkajšiemu nepriateľovi. Počas spolupráce s VKR bude používať krycie meno Karol. Navrhovateľ po nahliadnutí na predmetný sľub o spolupráci s VKR zo dňa 23.11.1988 poprel, že by predmetný záväzok on podpísal. Svedok Jaroslav Červenka po nahliadnutí do zväzku o spolupráci k VKR, a k záznamom o získaní agenta Karola uviedol, že v žiadnom prípade nemohol byť sľub písaný strojom. Musel byť vlastnoručne napísaný aj podpísaný. V ich útvare by náčelník nedovolil aby bol sľub napísaný strojom. Neopoznával ani svoj podpis na zázname o získaní agenta Karola. Svedok uviedol, že on mal prístup k záznamom vojakov základnej služby a nie k vojakom z povolania. Z ročného zhodnotenia spolupráce s agentom - Karolom a vyhodnotením kontrolných opatrení zo dňa 23.11.1989 vypracovaným starším referentom VKR VÚ, mjr. Červenkom Jaroslavom vyplývalo, že agent Karol plnil úlohy na úseku odhaľovania utajovaných stykov vojakov z povolania na VC, KZ. Odovzdané poznatky nemali štb charakter, boli previerkového charakteru. Agent za hodnotené obdobie neodovzdal vlastnoručné písomné správy. Agent neplnil žiadne úlohy pod STU alebo s využitím nahrávača. Menovaný vzhľadom ku krátkodobosti spolupráce s VKR ešte nebol schopný plniť zložitejšie úlohy. Doteraz neprišiel do styku so špecifickými formami a metódami práce. Agent nebol zaradený do žiadneho PB ani KB.

Po redislokácii útvaru bude nutné menovaného prijať na vhodných miestach, ktoré zabezpečia dostatočnú konšpiráciu styku s ním.

Svedok Jaroslav Červenka na pojednávaní uviedol, že osobu navrhovateľa nepozná. Nespomína, že by sa s ním niekedy v minulosti stretol. Potvrdil, že v ani meno navrhovateľa mi nič nehovorí. Spolupracovníkov s vojenskou kontrarozvedkou získavali aj tak, že o tom, ani nevedeli. V roku 1988 pracoval ako starší referent na útware vo Vajnorochoch, tento referát patrilo do oddelenia Topoľčany. Uviedol, že s navrhovateľom sa nemal kde stretnúť, pretože to boli dve rozdielne veci. Na tom útware vo Vajnorochoch, kde pracoval, to podliehalo zvláštnemu režimu utajenia. O každom vojakovi základnej služby boli vedené spisy, tieto viedla Obvodná vojenská správa. Bola tam uvedená aj celá databáza jeho rodiny. Boli tri druhy spolupracovníkov z vojenskou kontrarozvedkou a to dôverník, tajný spolupracovník a rezident. Dôverník to bol nižší stupeň, ktorý spolupracoval a donášal informácie. Ďalej bol tajný spolupracovník, ktorý musel, pokiaľ spolupráca bola vedomá, sľub vlastnoručne napísať a podpísať. Rezident to už bol najvyšší stupeň, ktorý riaditeľ a boli na neho napojení iní agenti. Asi 10 % z tých tajných spolupracovníkov bolo takých, že dotyčný o tom nevedel.

Mal prístup k záznamom vojakov základnej služby. Každý príslušník mal pridelený obhospodarovaný objekt buď kasárne alebo iný vojenský útvar a nemohol zasahovať do výkonu práce mimo tento objekt, to znamená, že by nemohol získať spolupracovníka VKR z iného objektu. Po nahliadnutí do zväzku o spolupráci k VKR, kde sa nachádza i sľub, ktorý mal údajne podpísať navrhovateľ svedok uviedol, že v žiadnom prípade sľub nemohol byť písaný strojom. Musel byť vlastnoručne napísaný aj podpísaný. Jednoznačne u nich musel byť tento sľub vlastnoručne napísaný aj podpísaný. V ich útware by náčelník nedovolil strojom písaný sľub. Svedok sa nevedel jednoznačne vyjadriť k jeho podpisu a uviedol, že toto nevyzerá na jeho podpis.

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadošťučinenie.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, Ústav pamäti národa (ďalej len "ústav") je verejnoprávna ustanovizeň.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, Ústav je právnická osoba.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, dokumenty o činnosti bezpečnostných zložiek štátu [§ 2 písm. f) a g)] vo vlastníctve ústavu sú nenahraditeľným svedectvom o historickom období, v ktorom vznikli, a preto ako dôležité pre uchovanie pamäti národa sú jeho kultúrnym dedičstvom.

Podľa § 2 písm. f) zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie dokumentom všetky druhy zväzkov, podzväzkov, informačných výstupov zo zväzkov, záznamov, personálnych (kádrových) spisov a osobných evidenčných kariet, ktoré sú predmetom sprístupňovania alebo zverejňovania podľa tohto zákona.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie bezpečnostnou zložkou Štátna bezpečnosť, Hlavná správa vojenskej kontrarozvedky Zboru národnej bezpečnosti (III. správa), spravodajská správa Hlavnej správy Pohraničnej stráže a ochrany štátnych hraníc, odbor vnútornej ochrany Zboru nápravnej výchovy, Spravodajská služba Generálneho štábu Československej armády alebo predchodcovia týchto zložiek v období od 18. apríla 1939 do 31. decembra 1989.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, Ústav priebežne vydáva tlačou a na elektronických médiách zoznam personálnych (kádrových) spisov príslušníkov bezpečnostných zložiek, sprístupnených podľa § 17 ods. 1 písm. b) bodu 2, zároveň s uvedením dátumu zaradenia príslušníka do bezpečnostnej zložky, služobných funkcií vykonávaných príslušníkom v bezpečnostnej zložke a dátumu ukončenia tohto zaradenia.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, Ústav nie je povinný overovať, či údaje obsiahnuté v dokumente a údaje získané do informačného systému dokumentov zo zachovaných evidenčných pomôcok uvedených v odseku 2 sú presné alebo pravdivé.

Podľa čl. 2 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozvedky (A-oper-I-3), spolupracovníkov kontrarozvedky tvoria: tajní spolupracovníci, dôverníci.

Podľa čl. 3 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozvedky (A-oper-I-3), tajný spolupracovník je osoba, ktorá bola získaná k spolupráci spôsobom stanoveným týmito smernicami, udržuje sa pracovníkmi kontrarozvedky konšpiratívny styk, plní uložené úlohy, podáva alebo odovzdáva poznatky a informácie alebo poskytuje kontrarozvedke pomoc ak nejde o služby ktoré je potrebné utajovať.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozvedky (A-oper-I-3), rozlišujú sa tieto kategórie tajných spolupracovníkov: a) rezident, b) agent, c) držiteľ požičaného bytu.

Podľa čl. 12 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), agent je tajný spolupracovník, ktorý plní úlohy pri odhaľovaní, rozpracovaní a dokumentovaní protištátnej trestnej činnosti a úlohy smerujúce k predchádzaniu a zabráneniu tejto trestnej činnosti.

Podľa čl. 34 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), po sústredení potrebných poznatkov o kandidátovi pristupuje pracovník kontrarozviedky k jej vyhodnoteniu. Ak dôjde k záveru, že kandidát zodpovedá požiadavkám pre ktoré bol vybraný, spracuje návrh na získanie k spolupráci tajného spolupracovníka, ktorý predkladá ku schváleniu náčelníkovi s príslušnou schvaľovacou právomocou. Tým sa uzatvára obdobie výberu a preverovania kandidáta.

Podľa čl. 44 ods. 1 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), po schválení návrhu na získanie tajného spolupracovníka príslušným náčelníkom vykonáva pracovník kontrarozviedky prípravu na viazací akt, ktorá vychádza z vopred stanoveného postupu uvedeného v návrhu. Viazací akt musí byť uskutočnený v čo najkratšej dobe, najneskôr do 30 dní po schválení návrhu. Ak sú odôvodnené prekážky, spracuje pracovník kontrarozviedky doplnok návrhu so zdôvodnením a predloží doplnok na schválenie náčelníkovi, ktorý návrh schválil.

Podľa čl. 44 ods. 2 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), viazací akt sa vykonáva v prostredí ktoré zaručuje jeho utajenie a ničím nerušený priebeh. Najvhodnejšie sú na tento účel vybrané miestnosti umožňujúce konšpiratívny príchod a odchod získavaného tajného spolupracovníka.

Podľa čl. 46 ods. 1 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), ak súhlasí získavaný tajný spolupracovník so spoluprácou, podpisuje pripravený záväzok k spolupráci alebo ho napíše sám voľnou formou.

Podľa čl. 46 ods. 2 Smernice pre prácu so spolupracovníkmi kontrarozviedky (A-oper-I-3), písomný záväzok sa nevyžaduje v prípadoch, kde by jeho podpis mohol ohroziť dobrý vzťah získavaného tajného spolupracovníka k spolupráci s kontrarozviedkou. V tomto prípade postačí ústny súhlas získavaného tajného spolupracovníka.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Navrhovateľ sa v konaní domáhal práva na ochranu osobnosti, keď došlo k vážnemu zásahu do osobnostných práv navrhovateľa evidenciou osoby navrhovateľa v materiáloch štátnej bezpečnosti. Súd sa v konaní zaoberal, či údaj o evidencii navrhovateľa v materiáloch štátnej bezpečnosti na úseku vojenskej kontrarozviedky je pravdivý. Nebolo sporné, že na internetovej stránke odporcu bol zverejnený údaj o tom, že štátna bezpečnosť na úseku vojenskej kontrarozviedky zaviedla zväzok na osobu Peter Štepanovský, nar. 01.04.1966, krycie meno Karol. Z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní mal súd zistené, že údaj o mene a priezvisku navrhovateľa sa nezhoduje s jeho skutočným menom a priezviskom. Nesprávny je i údaj o bydlisku navrhovateľa, ako i údaje o základnej škole, strednej škole, ktoré navrhovateľ navštevoval ako i o vysokej škole. Nesprávne údaje sa týkajú i ovládania cudzích jazykov navrhovateľom a údaj o mene a priezvisku jeho otca. Súd sa v konaní zaoberal tým, či evidovanie osoby navrhovateľa vo zväzku štátnej bezpečnosti je tak ako uvádzal navrhovateľ, neoprávnené. Z vyjadrenia samotného navrhovateľa, ale najmä zo svedeckej výpovede Jaroslava Červenku nepochybne vyplynulo, že navrhovateľ v minulosti nebol spolupracovníkom štátnej bezpečnosti v kategórii agent, ani v kategórii inej podľa

čl. 6 Smernice A-oper-1-3. Zo zväzku agenta po krycím menom Karol vedenom v Štátnej bezpečnosti na úseku vojenskej kontrarozvedky je zjavné, že záznam o získaní k spolupráci Petra Štepanovského predložil Jaroslav Červenka, ktorý zároveň vypracoval aj memorandum i ročné zhodnotenie spolupráce a agentom Karolom a vyhodnotenie kontrolných opatrení. Svedok Jaroslav Červenka poprel, že by sa v minulosti s navrhovateľom stretol a kontaktoval. Uviedol, že na útware vo Vajnorochoch, kde pracoval sa viedli záznamy o vojakoch základnej služby. Mal prístup k záznamom vojakov základnej služby. Každý príslušník mal pridelený obhospodarovaný objekt buď kasárne alebo iný vojenský útvar a nemohol zasahovať do výkonu práce mimo tento objekt, to znamená, že by nemohol získať spolupracovníka VKR z iného objektu. Svedok nepoznával ani podpis, ktorý bol údajne jeho na zázname o získaní agenta Karola. Ďalej uviedol, že v jeho útware nemohol byť sľub o spolupráci písaný strojom, vždy musel byť vlastnoručne písaný a podpísaný. Svedok vylúčil, že by s navrhovateľom skutočne nadviazal spoluprácu v rámci VKR. Výpoveď svedka Jaroslava Červenku súd považuje za podstatnú. Práve Jaroslav Červenka ako starší referent pripravoval podklady k záznamom o získaní spolupráci, materiály o osobe navrhovateľa, jeho príbuzných, záľubách. Súd nemal pochybnosť o pravosti tvrdenia svedka, jeho výpoveď považuje za podstatnú na preukázanie tvrdenia navrhovateľa. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplynulo, že vo zväzku boli uvedené niektoré nesprávne údaje - o jeho mene a priezvisku, údaj o mieste trvalého pobytu, o jazykových znalostiach navrhovateľa, o základnej škole ktorú navštevoval navrhovateľ, o strednej škole, nesprávne meno a priezvisko otca navrhovateľa, listinné dôkazy, ktoré tvoria súčasť zväzku súd nepovažoval za relevantný dôkaz o spolupráci navrhovateľa so Štátnou bezpečnosťou, úsek vojenskej kontrarozvedky. Naopak kľúčovým svedkom bolo vyvrátené, že by navrhovateľ prejavil vôľu spolupracovať so Štátnou bezpečnosťou. Evidenciu navrhovateľa ako agenta v materiáloch Štátnej bezpečnosti považuje súd za neoprávnenú. Odporca v zmysle citovaného zákona o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 sprístupnil údaj verejnosti. Neoprávnená evidencia navrhovateľa vo zväzku Štátnej bezpečnosti je závažným zásahom do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Avšak v tomto prípade záznam vo zväzku nebol len objektívne spôsobilý prívodiť ujmu na osobnostných právach navrhovateľa tým, že by sa dotkol občianskej cti navrhovateľa, keďže osoby, ktoré v minulosti spolupracovali so Štátnou bezpečnosťou sa v súčasnosti považujú za osoby nemorálne. U navrhovateľa evidencia vo zväzku Štátnej bezpečnosti spôsobila veľmi vážny zásah do osobnostných práv navrhovateľa, spočívajúci v tom, že mu bolo znemožnené uchádzať sa o miesto civilného správcu skladu. Niet pochyb, že zásah do osobnostných práv navrhovateľa spôsobený evidenciou vo zväzku Štátnej bezpečnosti vyvolal u navrhovateľa veľmi vážne následky. V prípadoch neoprávnenej evidencie fyzickej osoby vo zväzkoch bývalej štátnej bezpečnosti, je zásahom objektívne spôsobilým prívodiť ujmu na osobnostných právach dotknutej osoby, už samotná neoprávnená evidencia fyzickej osoby v týchto zväzkoch (R 38/1996). Neoprávnený zásah odporcu trvá, je namieste, aby súd v plnom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľa a uložil odporcovi zverejniť na úvodnej internetovej stránke právoplatné rozhodnutie súdu a týmto odporca odstráni následky zverejnenia evidencie navrhovateľa vo zväzku Štátnej bezpečnosti.

Súd sa nestotožnil s obranou odporcu, že odporca nie je pasívne legitimovaným účastníkom. Z ustanovenia § 8 ods. 3 zákona č. 553/2002 Z. z. o sprístupnení dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu 1939 - 1989 a o založení Ústavu pamäti národa v znení neskorších predpisov, vyplýva, že odporca je vlastníkom dokumentov o činnosti bezpečnostných zložiek štátu. Odporca nezaevidoval navrhovateľa vo zväzku štátnej bezpečnosti, ale v zmysle zákona zverejnil údaj o evidencii a ako vlastníkom dokumentov je oprávnený zverejniť údaj o neoprávnenej evidencii navrhovateľa vo zväzku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania navrhovateľa predstavujú zaplatený súdny poplatok vo výške 66 eur, trovy právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby á 61,41 eur (1. úkon - prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, 2. úkon - podanie žaloby na súd, 3. úkon - účasť na pojednávaní konanom dňa 06.07.2010, 4. úkon účasť na pojednávaní konanom dňa 01.12.2011) + 3 krát režijný paušál á 7,21 eur, 1 krát režijný paušál 7,41 eur, DPH eur vo výške 54,97 eur v zmysle § 10 ods. 8, § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Spolu súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 395,85 eur. Súd z vyúčtovaných trov konania priznal navrhovateľovi v zmysle tohto ustanovenia len tie trovy, ktoré považoval za účelne vynaložené.

Podľa § 149 ods. 1. O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie nemôže podať účastník, ktorý sa práva na podanie odvolania výslovne vzdal.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

- z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,
- v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,
- odvolanie podlieha súdному poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z tohto rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

JUDr. Renáta Nemčeková, PhD., v.r.
s u d k y ň a

V Bratislave 01.12.2012

Za správnosť vyhotovenia: Ludmila Štibraná (podpísané)